

Duminica

Organ de propagandă religioasă și morală.
Organ informativ al AGRU-lui din Eparhia
Maramureșului

Biroul de distribuire: Librăria Asociației
Sighet, Piața Unirei No. 25.

Prețul unui exemplar: 2 Lei.

Redactor responsabil: T. Berinde

Abonamentul pe un an: 100 Lei.

Splendide manifestații de credință

Serbătoarea Adormirii Maicii Domnului, patroana iubită și iubitoare a Eparhiei de Dumnezeu păzită a Maramureșului, — a prilejuit trei manifestații minunate ale credinței, pe care cele 20 de luni, fixate pentru desființarea ei, nu au slăbit-o, ci din contra, au întărit-o și mai mult, căci, adevărata credință strămoșească în apriga luptă deslănțuită cu o furie nebună pe toate terenurile, — numai s'a întărit, cași ferul în foc. Bilanțul acestor 20 de luni este cât se poate de înbucurător. Nimeni n'a pierit, decât fiul pierzării, unde s'a mai găsit vreun luda, dar ținem să fixăm, că au fost preapuțini. Rugăciunile fierbinți, mâna ocrotitoare a Mariei au oțelit piepturile, și năvala dușmană a găsit o rezistență neașteptată. Rândurile noastre au rămas intacte, și la împlinirea celor 20 de luni, falangele înarmate cu scutul Mariei ale catolicismului românesc au pornit spre Borșa, Coștiui și Moiseiu, ca să arate lumii, că am fost, suntem și vom fi totdeauna aceiași, ce au fost și strămoșii noștri: fii credincioși ai Bisericii lui Hristos. Aceste manifestații au fost un răspuns demn la provocările făcute cu atâta temeritate.

La Borșa

În ziua de, Duminică, 13 August, a avut loc consacrația bisericii din Borșa I. de sub conducerea spirituală a părintelui Gavrilă Mariș. Excelența Sa episcopul Dr. Alexandru Rusu a sosit în parohie încă de Sâmbătă, 12 August, însoțit fiind de Reverendisimul canonic Ludovic Vida și de notarul consistorial Liviu Racoșianu. Sub poarte frumos împodobită a fost primit de autorități și de mulțimea popoului borșan. După cuvântările de primire a început serviciul religios și ritualul sfințirii de biserică, ca a doua zi, Duminică în cadrele Liturghiei pontificale să se săvârșească sfințirea.

La Liturghie au participat între muntimea credincioșilor Dni: pretor Sălăgianu Faust, ing. Matache, Dr. Vasile Pop notar public, I. Mărgineanu primar, Septimiu Sângeorzan student, V. Ibănescu tenor Cluj și alții.

La liturghia arhierescă au asistat: Rds. Victor Ștefău arhidiacon și protopopul districtului Vișeu, Gavrilă Timiș protopop, Gavrilă Mariș parohul local, preoții Sângeorzan, Babici, Pop Vasile, teologii Fechete și Petru Bologa.

În predica arhierescă

Exc. Sa Episcopul a dat prețioase îndrumări în legătură cu adevărata credință, îndrumând lumea pe calea cea bună. A insistat mai ales asupra tristului fapt, că în multe locuri neșterile sunt mai puține, decât cazurile de moarte.

După terminarea slujbei dumnezeiești a urmat un banchet, la care au participat toți intelectualii prezenți.

Au tostat: I. P. Sa Episcopul pentru Papa Piu XII și Rege. Papa este un adevărat apostol al păcii și îndrumător pe calea înțelegerii. M. Sa Regele este îndrumătorul vieții culturale. Dela poalele Pietrosului bătrân cere, ca Dumnezeu să binecuvinteze poporul românesc fără deosebire de confesiune, ca să se întărească tot mai mult sub înțeleapta conducere a M. Sale Regelui.

Primpretorul Sălăjan urează sănătate și mulți ani Exc. Sale Episcopului; urmează apoi parohul ortodox din Borșa Aurel Filip, Dl. Chirvasie care vorbește în numele tuturor. Toate drumurile duc la Roma, zice Dsa, de unde ne-a venit lumina și cultura, nime nu poate nega. Omgiază pe părintele Mariș, care — deși surzele materiale au fost puține — totuș

a știut să clădească aceasta marea biserică. Mai vorbesc Rds. Victor Ștefău, păr. Mariș, ca pe urmă Exc. Sa Episcopul să mulțumească tuturor pentru interesul și bunăvoința arătată.

Sfințirea bisericii din Borșa este un document al vremii, întrucât este mărturia adevăratei credințe de care este încălzit sufletul Maramureșului.

La Coștiui

La pelerinajul din Coștiui, în serbătoarea Adormirii Maicii Domnului au participat 4000 de oameni, veniți în procesiuni bine și frumos aranjate din parohiile învecinate: Vad, Oncești, Nănești, Bârșana și Valea Porcului.

Încă dela orele 5 dimineața dealurile și pădurile din împrejurimi au început să răsună de cântecele de preamărire adresate Maicii Domnului.

La orele 6^{1/2} s'a celebrat în biserică o sf. Liturghie din partea preotului Mihail Szabo, la care a participat o mulțime de credincioși, cari au plecat încă decu noapte de acasă. La orele 9 s'a celebrat sub cerul liber Liturghia cea mare din partea preoților: Mihail Hotea paroh și protopop în Bârșana, Eugen Vlad paroh în Rona de jos și Alexandru

Liahovits paroh al parohiei rutene Rona de sus.

La mărturisiri și-a dat ajutorul său prețios piosul preot rom. cat. Ioan Vieland din Coștiui.

La liturghie a pred. cat. cu verva-oratorică cunoscută M. On. Mihai Hotea. După terminarea sf. Liturghii s'a făcut într'o rânduială exemplară încunjurarea sf. Biserici. Răspunsurile la sf. Liturghie au fost date de corul din Vad. S'a remarcat participarea a unui mare număr de intelectuali de toate confesiunile.

Manifestările de credință din această vară au culminat însă în

marele pelerinaj dela Moisei

Mănăstirea de sub poalele bătrânului Pietrosu de mult nu a văzut atâta lume adunată la picioarele Maicii Domnului cași în acest an. Din îndepărtări mari au venit procesiuni, ca împreună cu Episcopul să verse rugăciuni fierbinți pentru pacea lumii. Căci tot pelerinajul a purtat semnul unei rugi călduroase pentru pacea atât de amenințată.

Preasfințitul Episcop, după o zi de odihă, petrecută într'o excursiune pe valea plină de frumuseți naturale a Vasserului, în societatea Rds. canonic L. Vida și a părintelui protopotar consistorial L. Racofianu, Luni în 14 August, spre inserat a sosit la Mănăstire, unde miile de pelerini veniți din toate unghiurile Maramureșului i-au făcut o primire entuziastă. Cuvântul de bun sosit a fost rostit de părintele egumen al mănăstirii Lucian Pop, în răspunsul dat Preasfințitul Episcop a implorat mila Vergurei Maria pentru toți pelerinii și mai ales pentru pacea lumii.

Seara târziu sub bolta instalată a cerului s'a oficiat Paracelisul Maicii Domnului. Minunatele versuri ale canonului de

mângâiere au stors lacrimi de pe toată feța. Apoi 16 preoți, s'au așezat în scaunul mărturisirii, ca să asculte cuvintele de căință și făgăduințele de îndreptare ale credincioșilor, cari aici la icoana Maicii Domnului și-au găsit liniștea sufletului. Mă întrebam — văzând miile de credincioși grăbindu-se la izvorul vindecărilor, ce este sf. spovedanie — oare cine și ce alta biserică poate să picure mângâiere și liniște în sufletele înviforate? Și vedeam limpede, că nime și nimic nu-l va putea îndepărta pe credincioșul maramureșan dela Biserica părinților săi, de vreme ce Ea îi este mamă și fără Ea va rămânea orfan rătăcitor și singuratec, care în zbuciumul vieții de nici unde nu va putea nădăjdui ajutor).

Mărturisirile au durat până la orele 2 din noapte, rămânând ca restul să se mărturisească a doua zi dimineața.

Dimineața deja la orele 4 a început șirul Liturghiilor celebrate de preoții prezenți în diferite locuri: la altarul din mănăstire, la altarul de sub turnul bisericii, în biserică cea veche afară în liber. Dela această oră și până la 9^{1/2}, termenul fixat pentru Liturghia arhierescă, liturghiile și cuminecările au continuat neîntrerupt.

Orice observator a putut vedea, că nu se putea să se dea un răspuns mai vrednic acelor, cari cereau și făgăduiau desființarea noastră, decât cele 6000 de cuminecări, câte s'au făcut într'o singură zi la Mănăstirea Moiseiului.

Liturghia arhierescă s'a celebrat de Preasfințitul Episcop în prezența a 10.000 pelerini. Predica arhierescă a fost un adevărat bilanț al activității din cele 20 de luni din urmă. Contrar așteptărilor celor neîncrezători în aceste luni credința s'a întărit mai mult cași ori-când. Din toate părțile răsar biserici frumoase, clădite cu jertfă, ca mărturii ale dragostei de lege. În Borșa numai Dumineca trecută s'a sfințit noua biserică, în Rozavlea și Rona de jos, pe cum în Valea Hotarului e sub acoperiș noul locaș de închinare, în Văleni, pe Valea lui Dragoș și în alte locuri se clădește cu zor.

Noi nu vrem răul nimănui, pacea o vrem, ca să putem lucra în pace mântuirea noastră, deci mântuirea neamului. Îi vedem bucuroși și pe cei de altă lege, dar nu lăsăm, ca aceea ce ne este mai scump, credința noastră, să fie răpită. Hristos e vița, noi suntem mlădițele, dacă noi, mlădițele, ne vom rupe dela vița Hristos, ne vom usca.

După terminarea sf. Liturghii s'a făcut stropirea cu aghiazmă și încunjurarea sf. Mănăstiri.

A fost surprinzător și marele număr al preoților prezenți, cari au ținut să vie cu credincioșii lor, mulți dintre ei în odăjdii, pe jos, ca să participe la pelerinaj. Așa am remarcat procesiunea din leud, compusă din 800 de oameni, conduși de preoții Ioan Dunca și Alexandru Pop, a fost frumoasă și procesiunea din Borșa, condusă de părintele Vasile Pop. A impresionat mult și o procesiune din Telciu, în frunte cu doamnele și domniile din Telciu.

Dintre preoții prezenți am remarcat pe:

Rds. Victor Ștețiu protopopul Vișeuului, Gh. Cosma protopopul Izei, preoții: Babici și Vasile Pop din Borșa, G. Nap din Moiseiu, Gh. Vlad din Leordina, Ioan Găzdac protopop din Săcel, Tămăian și Mihalca din Săliște, Gh. Petrovai din Bocicoiel, V. Dunca din Cuhea, Lazar Sângeorzan din Rozavlea, Vasile Vlad din Șieu, A. Chindriș din Cornești, Vasile Godja din Oncești, Aurel Setel din Nănești, Ioan Mihaly, Dr. A. Filipciuc din Sighet, Rds. Buzilă vicarul Năsăudului, Moldovan din Sarasău, Găvrilă Mariș din Borșa și alții.

Pelerinajele din Moiseiu totdeauna au fost frumoase, dar aceea ce în acest an s'a făcut acolo, ne-a umplut sufletul de mare bucurie.

Dumnezeu este cu noi, deci cine va putea fi împotriva noastră?

Vizite Episcopale. Preasfințitul Episcop Dr. A. Rusu în cursul zilelor petrecute în Maramureș a vizitat clădirile be biserici din Ruscova, Rozavlea, Rona de jos și Valea Hotarului, examinând amănunțit mersul clădirilor.

Din viețile sfinților

Emilia de Vialar

Din nou o fiică a Franței, țara ce a dat atâția sfinți Bisericii, pilde și jertfe și eroism, a fost ridicată al cinstea altavelor.

În Franța, în sudul ei, în pitoreasca regiune a Languedocului, în orașul Gillac se născu în anul 1797 în plină revoluție o copilă, căreia pronia divină îi hărăzise o soartă deosebită.

De mică ea fu un copil cu o purtare deosebită. Fiica unui medic, crescută cu grijă, avu nefericirea de a-și pierde de timpuriu mama.

La 15 ani este internată într-un institut, unde începu să-i incolțească în suflet dorul după jertfe și mortificații pentru apostolatul misionar. Este timpul pe care ea l-a petrecut în rugăciune, reculegere, și meditații și în care dorul ei pentru apostolat a crescut mereu.

Visul atât de mult dorit se înlăptui. În 1832 se ivește prilejul de a începe opera. În ziua de Crăciun ea primește din partea parohului o casă în care ea, împreună cu alte trei tovarășe, formează prima celulă a viitoarei congregații. Dintr'o căsuță umilă a pornit apoi o operă de valoare. Pusă dela început sub protecția Sfântului Iosif al Aparițiunii, ea avea de scop ajutorarea tuturor celor care se află în suferință, mai cu seamă a celor bolnavi și părăsiți precum și a copiilor fără sprijin.

Exemplul Sfântului Francisc Xaveriu o înflăcărase atât de mult, încât, puțin după înființarea congregației sale, ea se îndreaptă spre Africa.

În Algeria, timp de 6 ani, ea făcu bine cum putu, alinând suferințele tuturor. Dacă se ivea o epidemie de holeră și malarie, ea, împreună cu tovarășele ei, ajuta chiar și pe evrei. Dar cu tot binele ce-l făcu, ridicând un orfelinat și cucerind suflete pentru Cristos, ele fură obligate în 1841 să părăsească Africa. În acelaș an Congregația fondează o nouă casă la Tunis, apoi în 1841 alta la Suza. Opera se răspândește pretutindeni. În Africa de răsărit, în Grecia, în Bulgaria, în Turcia și în Țara Sfântă, căci deviza lor este

a se devota și a suferi alinând suferințele altora, și suferințe se găsesec pretulindeni.

Ultimi zece ani ai vieții Sfintei au fost un neîntrerupt șir de opere de caritate. Cum a fost în viață gata pentru orice jertfă, tot astfel și pentru moarte ea fu pregătită. Două zile a stat în patul de suferință pentru ca apoi sufletul să-și ia zborul spre cer. Era în 24 August 1855, la Marsilia, unde congregația își avea acum reședința și de unde porneau idealurile de jertfă și lepădare de sine.

În clipa morții două surori au fost trimise la Sfântul Ioan Vianey pentru a cere rugăciuni pentru fondatoarea lor și pentru viitorul congregației. Sf. Ioan Vianey le-a asigurat că opera este prea iubită de Mântuitor, iar patronajul Sfântului Iosif este cheazășia cea mai sigură a deplinului succes. Cât despre fondatoarea ei, el le asigură că nu după mult va ajunge în rândul sfinților. Și iat-o ajunsă:

La cinstea Altarului

Serbarea beatificării fericitei Emilia de Vialar a avut loc cu fastul obișnuit acestor serbări, în Bazilica Vaticană, Duminică 18 Iunie, Ceremonia a fost oficiată de către Msgr. Delay, episcopul Marsiliei. După ce s'a citit „Brevele” (Decretul) de ridicare a fericitei Emilia de Vialar în rândul fericților, a fost expusă pe altar icoana Sfintei în fața căreia au fost recitate rugăciuni, după care s'a cântat „Te Deum”, urmând apoi Liturgia Solemnă.

În după amiaza zilei, Sfântul Părinte a venit în Bazilica Vaticană pentru a se închina în fața icoanei noii fericite, ridicată în expunerea Sfântului Sacrament în aceea zi la cinstirea altarelor. Apoi au urmat rugăciunile către noua fericită, după care s'a dat Binecuvântarea cu Prea Sfânta Taină. Au fost prezentate apoi Sfântului Părinte fotografiile cu relicvariul sfintei, precum și numeroase icoane și o biografie a noii fericite.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Citiți și răspândiți

„Dumineca”

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

IMPREUNA CU BISERICA

Și tată unul apropiindu-se, a zis lui: „învățătorule bune, ce bine voiu face, ca să am viața de veci?” Iară el a zis lui: „ce-mi zici bun? Nimeni nu este bun, numai unul Dumnezeu. Iară de vrei să intri în viață, ține poruncile.” Zisa lui: „cari?” Iară Isus i a zis: să nu ucizi, să nu curvești, să nu furi, să nu mărturisești strâmb. Cinstește pe tatăl tău, și pe mamă-ta și să iubești pe deaproapele tău ca pe tine însuși.”

Zis-a lui tânărul: „toate acestea le am păzit din tinerețele mele; ce-mi mai lipsește încă?” Zis-a Isus lui: „de vrei să fii desăvârșit, mergi, vinde averea ta și o dă săracilor, și vei avea comoară în ceriu, și vino după mine.” Iară tânărul auzind cuvântul, s'a întristat, pentru că avea avuție multă.

Iară Isus a zis ucenicilor săi: „adevărat zic vouă, că cu anevie va intra bogatul întru împărăția cerurilor. Și iarăși zic vouă: mai ușor trece funia corabiei prin urechea acului, decât bogatul să intre întru împărăția lui Dumnezeu”.

Iară ucenicii auzind, se mirau foarte, zicând: „cine dară se va putea mântui?” Iară Isus căutând, a zis: la oameni aceasta este cu neputință, însă la Dumnezeu toate sunt cu putință.”

Matetiu 19, 16-26.

Dacă ne vom socoti bine asupra modului de gândire a oamenilor din zilele de azi, atunci nu ne vom mira de vorbele lui Isus amintite mai sus, când bogăția o declară de o piedecă așa de mare pentru ajungerea în împărăția cerurilor.

Dovadă e tânărul din sf. Evanghelie de azi, căruia i s'a

spus, că dacă voințe a fi desăvârșit și a dobândi viața de veci fericită, trebuie să-și vândă toată averea și să o dea săracilor și apoi să urmeze lui Isus.

Oare avuția, starea bună materială, pentru care oamenii de azi se luptă cu atâta râvnă și oboseală, să fie o așa de mare piedecă pentru câștigarea fericitei cerești? Și totuși așa este! Întâmplări asemenea tânărului acestuia se repetă zilnic și în zilele noastre cu foarte mulți oameni, cari la aparență se arată a cerca calea fericitei veșnice, însă ceva partimă îi leagă strâns de lumea aceasta, prin ce își primejdiesc mântuirea sufletului.

Sunt două feluri de bogății: bogății și comori pământești și avei și comori cerești. Tânărul, care cu puțin mai înainte declarase lui Isus, că toate poruncile le-a păzit din tinerețele sale și că a iubit pe aproapele ca însuși pe sine, când e vorba să se despartă de avuțiile sale, se duce întristat, despărțindu se mai bine de Isus și de comorile cerești, decât de comorile sale pământești. Când Apostolii se miră de cuvintele lui Isus: „că mai lesne va intra funia corabiei în urechea acului, decât bogatul întru împărăția cerurilor”, și îl întreabă pe Mântuitorul că dară cine poate să se mântuiască? Hristos depărtează și împrăstie inoiala lor prin cuvintele: Ceea ce la oameni este cu neputință, la Dumnezeu este cu putință.

Adecă nu tot săracul va intra și nu tot bogatul va rămânea afară din împărăția lui Dumnezeu; legea lui Isus Hristos ne învață dreapta agonisire, înțeleapta chivernisire și buna întrebuințare a avuției. Săracul sau

bogatul dacă agonisesc multul sau puținul lor cu nedreptate, cu înșelăciune, cu cumpănă ori marfă sau vorbă mincinoasă, cu mituire, cu mărturisiri strâmbe, cu asuprirea fratelui său, cu călcarea poruncilor lui Dumnezeu, de nu se va curăți de fărădelegile sale prin adevărata mărturisire și restituirea bogăției câștigată cu nedreptul, nu va putea intra întru împărăția cerurilor.

Să ne examinăm pe noi, să cercăm faptele noastre, că oare urmăm noi lui Isus, oare ascultăm noi glasul Lui și oare ținem noi poruncile lui Dumnezeu? Creștine, creștine unde mergi și ce faci? Stăi pe loc și te gândește! Unde mergi tu? Răspunsul tău nu poate fi altul decât:

În groapă, în mormânt cu trupul, care lucru ne învață că toate sunt trecătoare, toate sunt deșertăciune, cele lumești cari nu rămân după moarte; apoi ne îndeamnă și ne învață: că cu sufletul nostru mergem la judecată și apoi în veșnicie, care fapt ne face atenți a ne pregăti prin virtuți și fapte bune creștinești la aceasta cale a fericitei.

Să ne gândim creștinilor asupra modului de a urma lui Isus în viața aceasta, deoarece: „cu anevie va intra bogatul întru împărăția cerurilor!”

† Ștefan Boroș

fiul Rds. canonic Ilariu Boroș, fostul vicar al Maramureșului a repausat în Baia-Mare, la casa părinților săi. Celui repausat îi cerem odihnă dela Hristos, iar familiei îndurerate cerem mângâiere dela Dumnezeu, rugându-o să primească sincerele noastre condoleanțe.

Cea mai bătrână călugăriță din lume. La Mount Sf. Iosif, Ohio din Statele Unite sora Mary Ioseph, din Congregația Surorilor de Caritate, este cea mai bătrână din toată lumea. De curând a serbat aniversarea a 107 ani dela naștere.

In ziua Slavei Tale! O, Marie.

15 August.

Minunată Floare fără de prihană,
Unica pe lume: Fecioară și Mamă.
Născută - ca și Domnul - călcând ordinea firii
Pute' ai să fii Tu oare, prada putrezirii?...

O! Nu! Preaadorato! Căci recele mormânt,
Inchis' a doar' întrânsul: parfumul Tău cel sfânt.
Iar Tu ai sburat la ceruri ca un vis frumos,
Să șezi întru mărire, la Dreapta Lui Cristos.

Acolo — cerșind mila Regelui Iubirii —
Reverși noian de haruri, asupra omenirii.
De' acolo - azi - Stăpână, privește pe pământ!
E ziua Slavei Tale! E zi de praznic sfânt.

Noroade nesfârșite de peregrini, pe cale
Să'nșirue, pe drumuri, spre locurile Tale.
Lăsat-au totul și merg să-Ți cânte Ție
Prin ploae, prin arșiță: „MARIE! MARIE!”

În mânăstiri mărețe, la splendide altare;
Pe-a satelor sărace, peatrosă cărare;
Prin văi, pe dealuri, pe întinsa câmpie;
Un strigăt azi răsună: „MARIE! MARIE!”

O, Doamnă! O, Stăpână! Preasfântă Fecioară!
Astăzi — în ziua Ta — printre noi coboară!

Varsă a Ta mângăere celor ce's în durere
Șterge râuri de lacrimi, stinge focuri de patimi.

O, dă-ne pe pământ din cerul Tău cel sfânt:
„Pace și bine” ... Sfântă bucurie ...
O Dulce, o Bună, o Sfântă, o Pie,
Mărita noastră Mamă Fecioară Marie.

E. Ș. Oșianu

Credință și viață

Pregătirea congresului euharistic din Nizza. Remond, episcopul Nizzei deja de un an lucrează la pregătirea congresului euharistic mondial, care va avea loc în anul 1940. El și colaboratorii săi muncesc din greu, ca al XXXV. lea congres euharistic mondial să fie manifestarea fraternității creștinești.

Episcopul Remond în această privință a făcut și o declarație presei. În declarația sa a zis următoarele:

„E vorba despre o manifestație catolică, care e deasupra națiunilor, la care sunt chemați toți credincioșii lumii. Repre-

zentanții lumii catolice se vor aduna în jurul Euharistiei; vor răspunde la chemarea Tatălui comun și vor lua loc în jurul mesei euharistice, ca să frângă pâinea euharistică...”

Declarația episcopului Remond se termină așa:

„... pun în fața conștiinței religioase a tuturor oamenilor gândul de bază al congresului euharistic din Nizza: sf. Euharistie, baza unității.

Autoritățile franceze dau o deosebită atenție pregătirilor pentru congres. Guvernul din prima zi a înțeles însemnătatea

spirituală a congresului. Prim-ministrul și cel de externe dau tot sprijinul lor efectiv episcopului Remond. Ministrul de externe în mai multe rânduri a primit în audiență pe episcopul Remond, mai pe urmă după călătoria sa în Spania, când l-a invitat la congres pe Goma y Tomas, mitropolit-cardinal de Todelo și prin el pe tot poporul spaniol.

Parlamentul francez încă în Aprilie a votat legea, în baza căreia guvernul a emis hârtii de valoare intitulată: bons du Congres eucharistique international de Nice—în valoare de 160 milioane franci francezi, necesare pentru pregătirea congresului.

Planuri. Nizza a fost aleasă de orașul congresului în urma situației sale geografice. „Coasta de Azur” azi dela Cannes și până la Menton e un oraș mare, în centrul căruia e Nizza. Hoteluri și alte locuințe stau la dispoziția publicului în abundență. Porturile coastei pot primi un număr mare de vapoare. În caz de lipsă pelerinii pot locui pe vapoare, cum s'a făcut și cu ocazia congresului euharistic național francez din Alger.

În vederea facilitării comunicației, fiindcă sunt asteptați vreun milion de oaspeți, paralel cu marea șosea de pe coastă se mai clădește un drum, iar peste râulețul Var se mai edifica un pod.

Altarul principal al congresului va fi clădit cu spatele către mare. Pelerinii, cu ocazia ascultării sf. Liturghii vor găsi locuri foarte potrivite pe străzile late ale orașului.

Vor fi două procesiuni mari. Una va trece pe țărmul mării dela un capăt la altul al orașului. Alta procesiune va fi de noapte și va decurge peste tot pe mare. Această procesiune va pleca din Cannes, va trece în fața Nizzei și se va termina la Menton. Drumul de parcurs e de 16 kilometri. În timpul acestei procesiuni întreaga „Coastă de Azur” va fi luminată.

Cine sunt sfinții patroni ai Italiei? La 18 Iulie a. c. Sf. Părinte Papa Pius al XII-lea a declarat printr'o „breve apostolică”, pe Sf. Francisc de Assisi și Ecaterina de Siena, patroni ai Italiei.

Dela Rezidență

Rezidența Regală al Tinutului Someș comunică: se aduce din nou la cunoștința on. publică să-și timbreze petițiile de orice natură, pe care le înaintează cabinetului nostru sau serviciilor dela Rezidența Regală (8 lei fiscal + 1 leu aviație). Dacă petiționarul dorește să obțină un răspuns imediat în ce privește cursul cererii sale, este obligat să alătore la petiție o carte postală marcată suficient (4 lei) prin care se va comunica rezultatul.

Orice petiție prezentată fără îndeplinirea condițiilor de mai sus, nu este luat în considerare. Tot odată se aduce din nou la cunoștința publicului, că audiențele la cabinetul nostru se fixează exclusiv pe ziua de Marți, între orele 12—13 orice cerere de audiență se va face cu 2 zile înainte ce ea să se producă.

Cetățenii din provincie se vor îngriji din timp de respectarea acestei dispoziții, pentru a nu face deplasări inutile. Se atrage insistent atențiunea on. public, că nu se admite nici o excepție dela respectarea acestor dispoziții.

In memoria Papei Pius al XI-lea.

Sf. Părinte papa Pius al XII-lea a numit o comisiune de cardinali însărcinată cu ridicarea unui monument papei Pius al XI-lea.

Acest monument va fi ridicat în basilica vaticană.

Din această comisiune fac parte următorii cardinali: Ex. Lor Nassalli Roco, ca președinte Marchetti Selvaggianni, Fumasoni Biondi, Tedeschini, Tisserant și Caccia Dominioni.

O urmare a marelui război. Ministrul pensiilor din Anglia nu de mult a declarat următoarele: după 20 de ani dela războiul cel mare încă tot sunt 420.000 de oameni cari primesc pensii în urma războiului, iar numărul acelorora, cari în decursul acestor 20 de ani au fost șterși din cărți, e 500.000. Plătesc anual 39.000.000 pfunți sterlingi, iar suma plătită în acest scop începând cu 1914 și până la Martie 1938 se ridică la fantastica sumă de 1.275.000.000 pfunți sterlingi. O sumă atât de mare încât în Lei nici nu se poate exprima.